

Скажыце, калі ласка, чаму ў католікаў вызначаецца менавіта трыццаты дзень пасля смерці, у які адпраўляюць св. Імшу і запрашаюць сваіх родных, а не саракавы, як у нашых братоў-праваслаўных? Навука каталіцкага Касцёла нічога не кажа наконт ахвяравання Імшы за памерлых у 30 ці 40 дзень. Таму можам смела сцвердзіць, што гэта проста традыцыя, якая бярэ свой пачатак з вельмі даўніх часоў і якая прыжылася сярод вернікаў. Тут толькі трэба сказаць, што лічбы 30 і 40 маюць сімвалічна-біблейны сэнс. У каталіцкім Касцёле прынята традыцыя ахвяраваць св. Імшу за памерлых у 30 дзень пасля смерці. Гэтая лічба мае біблейнае значэнне яшчэ са Старога Завету, бо менавіта 30 дзён народ ізраільскі аплакваў Майсея, вялікага прарока, які вывеў свой народ з няволі егіпецкай і якому Бог даў Дэкалог. У праваслаўнай Царкве прынялася традыцыя 40 дзён, бо яна прыпамінае той факт, што Езус узышоў на неба на саракавы дзень пасля свайго ўваскрасення.

† Каталіцкі Касцёл навучае, што на заканчэнне зямнога жыцця чалавека чакаюць тры апошнія рэчы, а менавіта: смерць, Суд Божы, неба альбо пекла. Калі душа становіцца перад Божым Абліччам, адбываецца Суд Божы (ведаем з Апакаліпсіса, што адбудзецца яшчэ адзін Суд, перад якім ужо стануць усе народы і пакаленні), пасля якога душа альбо ўжо назаўсёды з'яднаецца з Богам у Яго Валадарстве любові і супакою, альбо пойдзе на вечнае асуджэнне ў пекла, бо ў часе свайго зямнога жыцця чалавек свядома адракаўся ад Бога. Таксама Касцёл гаворыць, што ёсць душы, якія не зусім гатовыя адразу ўвайсці ў Божае Валадарства, і таму яны знаходзяцца ў чыстцы, дзе ачышчаюцца ад сваіх заганаў і грахоў. Менавіта гэтым душам і патрэбна наша малітва. А найбольшым дарам для іх з'яўляецца Эўхарыстыя, ахвяраваная ў іх інтэнцыі, і прыняцце св. Камуніі. Мы, як веруючыя хрысціяне, мусім памятаць аб тым, што незалежна ад дня і даты, мы заўсёды павінны маліцца за сваіх памерлых. Менавіта ў гэтым праяўляецца веліч і багацце нашай веры – мы можам дапамагчы чалавеку не толькі падчас зямнога жыцця, але і калі яго ўжо няма сярод нас. Гэтай дапамогі не можа аказаць свайму памерламу той, хто не верыць альбо не практыкуе. Душы ў чыстцы не могуць дапамагчы сабе, але ад нас шмат залежыць, і яны на гэта разлічваюць. Таму варта выкарыстоўваць кожную магчымасць, якую дае Касцёл: ахвяраваць св. Імшу, адпуст, міласціну і да т.п. у іх інтэнцыі.